

mèque in his, quas Antiochenæ Sedi sacratissimorum Patrum Nicæni Canones deputare, ab improbis hæreticis Euangelio insultari, & vel Nestorii, vel Eutychetis à quoquam dogma defendi.

Affensum pariter denegarunt Chalcedonensi Canoni, licet multoties ab Imperatoribus rogati Pontifices Romani, qui post Leonem Ecclesiæ præfuerunt. Attamen confirmantibus eum ipsis Imperatoribus, effectum sortitus ^a Liber. in Brev. est, ut legitur apud Liberatum ^a Diaconum in Breviario causæ Nestorianæ & Eutychianæ, qui rem totam in hoc Concilio peractam sic paucis explicat:

Alia actio facta est, in qua post discessum Judicum & Senatorum & Legatorum Apostolicæ Sedis, regulæ constitutæ sunt Ecclesiasticae, & quædam privilegia deputata Constantinopolitana Ecclesiæ, usurpante sibi hoc Anatolio ejusdem urbis Episcopo, occasione accepta ex Dioscori damnatione. Quod alia die cognoscentes Legati Papæ Leonis (quæ est ultima & duodecima dies Concilii) petiverunt, ut rursus cum Judicibus ad Concilium convenienterent. Quibus requirentibus à Concilio quid pridie fuerit ordinatum, letis gestis cognoverunt, quid Anatolius consentiente Concilio egerat, & obtinuerat. Quibus ejus presumptioni contradicentibus, à Judicibus & Episcopis omnibus illa contradictione suscepta non est. Et licet Sedes Apostolica nunc usque contradicat, quod à Synodo firmatum est, Imperatoris patrocinio permanet quodammodo. Postmodum tamen non denegavit D. Gregorius in Epistolis, quatuor sibi subditos esse Patriarchas; & Constantinopolitanus pro vero, licet irreptitio, Patriarcha ab omni Ecclesia habitus est.

Præter modo dictas tres Diœceses Ponti, Asiæ, & Thraciæ, etiam in Episcopos barbararum Provinciarum, hoc est, quæ extra limites Romani Imperii erant, autoritatem habuit Patriarcha Constantinopolitanus. Idque adeo clarum est in Canone Chalcedonensi modò allato, ut plura dicere superfluum esset. Sed adverte in Canone differentiam illam inter Episcopos Diœcesum Asiæ, Ponti & Thraciæ, & alios Provinciarum Barbaricarum ex hoc consti-

^b Balsam. in
Can. 18. Conc.
Chalc. Επιστολα
δὲ εἰπεῖ εἶναι
ἐν τοῖς βαρβάροις
τὴν Ἀλανίαν, τὴν
Ρωσίαν καὶ ἑτέρας,
ἢ μὲν γὰρ Ἀλανοὶ^c
τῆς Ποντικῆς εἰσὶ^d
διοικήσεως, οὐ δὲ
Ρωσία τῆς Θρα-
κίης.

^c L. 6. de sacro-
sanctis Eccle-
sias. & L. 45.
de Episcopis &
Cler. Cod.
Theod.

^d Leo Mag.
Epist. Anast.
Thessal.

tui, quod primi à propriis Metropolitis, & alii qui, ut ait Balsamon ^b, apud Alaniam & Russiam erant, ab ipso ordinarentur Constantinopolitano. Ratio est, quod illi proprium Metropolitanum haberent, à quo juxta Canones consecrandi erant: hi autem qui pauci admodum ⁱ nullum præter Constantinopolitanum, aut ipsi autocephali essent. Sed & scio Theodosium suadente Attico Illyrici quoque Orientalis Provincias Constantinopolitanæ Sedi subjecisse, hac lege ^c, quæ Codice Theodosiano reperitur: *Omni innovatione cessante, vetustatem & Canones pristinos Ecclesiasticos, qui nunc usque tenuerunt, etiam per omnes Illyrici Provincias servari precipimus. Si quid dubietatis emerserit, id oporteat non absque scientia viri Reverendissimi sacrosanctæ Legis Antifititis Ecclesiæ Constantinopolitanae, quæ Romæ veteris prærogativa latatur, conventui Sacerdotali, sanctoque iudicio reservari. Dat. Prid. Idus Julii, Eustathio & Agricola Coss.* Latum fuit hoc edictum ambitious fraude Attici Constantinopolitani Episcopi, qui Theodosium decepterat, huic contra priscum Ecclesiæ ordinem suadens Provincias hujus diœcesis, cum Orientales essent, à Constantinopolitana Sede longe convenientius administrari debere, quam à Romana, ad quam solus Occidens spectabat: unde constanter obstiterunt Romani Pontifices, & sub solo Attico locum habuit. Ita esse certo colligitur ex Epistola Leonis Papæ ^d ad Anastasium Thessalonicensem huic vices suas per Illyricum mandantis, nec non

NOTÆ LUCAE HOLSTENIÆ.

ⁱ Nullum præter Constantinopolitanum, aut &c.] Hoc est contra perspicua verba mentemque Canonis, qui expressè testatur, vocatque Episcopos illos Barbaricos τῶν προειρημένων διοικήσεων prædictarum Diœceson, & sub ordinatione curaque Primatum aut Metropolitarum erant, à quibus fidelium quasi coloniæ in loca illa barbarica deductæ fuerant. Ita

Pityusa & Sebastopolis trans Euxinum in barbarico sitæ ad Ponti Pôlemoniaci Exarchum pertinebant, ut notavi inf. in Prov. Ponti Pôlemoniaci. Itaque hæc exemptione & innovatio fuit, aut potius usuratio Constantinopolitani Patriarchæ supra dictos Primate, ut eorum auctoritate accusa suam augeret. Huc pertinent, quæ notat inf. in Prov. Iberiæ de Iberiæ & Lazica Episcopis, & quæ pagina 218. de Ephesijs re sublato ex Euagrio observat.